

Arrest

nr. 347 062 van 22 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 26 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DHONDT *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde en Palestijnse staatsburger te zijn. U werd geboren te Khan Younis op [...] juli 2003 en verbleef daar tot uw vlucht uit Gaza op 15 oktober 2023.

U verklaarde dat u in 2019 door Hamas werd aangehouden en 25 tot 26 dagen in een gevangenis doorbracht omdat uw vader een lid van Fatah is. U werd er gemarteld. Hierna lieten ze u vrij zonder voorwaarden. In 2020 werd u opnieuw gearresteerd en vastgehouden gedurende 6 dagen voor dezelfde redenen. U werd opnieuw vrijgelaten.

In april 2023 werd u voor 18 dagen vastgehouden en gefolterd waarop u opnieuw zonder voorwaarde de gevangenis mocht verlaten. U verklaarde dat u Gaza ontvluchtte omwille van de onderdrukking van Hamas, de armoede en voortdurende oorlogen in de regio.

U reisde naar Griekenland waar u werd erkend als vluchteling.

U verklaarde dat u in Griekenland niet kreeg waar u recht op had, gezien u de taal niet machtig was. U laakte een gebrek aan werkmogelijkheden en onderkomen. U verklaarde voorts dat de Griekse politie u op een racistische wijze zou behandelen en dat u er geen medische hulp verkreeg.

U besloot om Griekenland te verlaten en reisde op 23 september 2024 naar België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 24 september 2024

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: Foto's van Gaza, uw Palestijnse identiteitskaart, paspoort, geboorteakte, studentenkaart, universiteitsattest en schoolresultaten. De UNRWA kaart van uw familie, foto's van uw familie, een mail betreffende tewerkstelling in België, een afspraak voor een taalcursus Nederlands, enkele foto's van een kraakpand in Griekenland en een afspraak met een tandarts in België.

B. Motivering

Vooreerst stelt het CGVS Vast dat u verklaarde mentale gezondheidsproblemen te hebben (CGVS p. 3-4). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud een glas water aangeboden en werd u gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS p. 2). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece.

Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u op 30 oktober 2023 een ADET ontvangen heeft. Evenzeer blijkt dat u na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus/verblijfsdocument 11 maanden in Griekenland heeft verbleven (CGVS p. 12; Aanvraag Derde Landen). Dergelijke korte tijdspanne wijst niet op oprechte intentie om zich in Griekenland te integreren en er leven op te bouwen.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft nodig is voor de toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt (CGVS p. 3, 13).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of

international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; *Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Tekenend is dat u wel de procedures doorliep om uw reispaspoort te regelen (CGVS p. 13, 19; Verklaring DVZ Nr. 23). Het CGVS wijst er immers op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, *Travel Documents in Greece*, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>).

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, heeft vernietigd (CGVS p. 12; Verklaring DVZ Nr. 23).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u niet meer over deze documenten zou beschikken. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het de vernietiging ervan vast te stellen.

Echter, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaring dat u niet langer over uw ADET beschikt, dan nog dient het volgende opgemerkt te worden:

Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - *How to renew and replace lost, damaged or expired documents*, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn (CGVS p. 12; Verklaring DVZ Nr. 23). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigten van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

*Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.***

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen (CGVS p. 19). Daar waar u aanhaalt dat u wel trachtte om hulp te verkrijgen, maar u steeds te maken kreeg met discriminatie weten zulke uitspraken niet te overtuigen (CGVS p. 19). Het is namelijk opmerkelijk dat u al uw administratieve problemen en gebrek aan integratie toeschreef aan uw gebrekkige kennis van de Griekse taal (CGVS p. 15, 16, 19). Echter bleek u, zoals voordien besproken, wel in staat om een volledige procedure te doorlopen in Griekenland om een reispaspoort te regelen (CGVS p. 13, 19; Verklaring DVZ Nr. 23). Dit toont aan dat u wel degelijke mogelijkheden had om te communiceren met de Griekse autoriteiten waardoor er ook redelijkerwijs kan worden aangenomen dat u hier ook toe in staat zou zijn bij andere Griekse overheidsinstanties. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoon. Uit voorgaande blijkt dan ook reeds een gebrek aan welwillendheid zich in de Griekse samenleving te pogen integreren.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand en huisvesting, voldoet deze situatie daarnaast niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Betreffende het gebrek aan tewerkstelling in Griekenland verklaarde u dat u trachtte om naar een interimkantoor te gaan, maar u daar werd uitgelachen en weggestuurd omdat u de taal niet machtig was (CGVS p. 16, 17). Het is opmerkelijk dat verschillende Griekse interimkantoren u zouden wegsturen louter omdat u de Griekse taal niet kon spreken. Bovendien verklaarde u dat u af en toe wel in het zwart wist in te springen in een restaurant in ruil voor voedsel of wat geld en bleek u ook even te hebben gewerkt in de horeca, hoewel u het gebrek aan een goed loon aanhaalde (CGVS p. 16). Voorts merkt het CGVS op dat u verklaarde geen AMKA te hebben kunnen aanvragen omdat u de taal niet machtig was (CGVS p. 13, 20). Dit is bevreemdend gezien u verklaarde dat andere Palestijnse vluchtelingen dit in Griekenland dit wel wisten te verkrijgen (CGVS p. 13, 20). Toen u hiermee werd geconfronteerd verklaarde u dat zij een advocaat konden inschakelen en deze konden betalen, maar u niet het geld hiervoor had (CGVS p. 13). Er werd u gevraagd of u dan niemand anders kon vragen om u ermee te helpen gezien u wel kon spreken met de restauranteigenaar waar u soms werkte en u bovendien ook naar een moskee ging (CGVS p. 20). U verklaarde echter dat zij u niet konden helpen omdat ze geen tijd ervoor hadden, of ze geen Arabisch konden spreken (CGVS p. 20). Dit is opmerkelijk. Bovendien bleek u wel in staat te zijn om minstens 436 euro te sparen om een reispaspoort en vliegtickets te kopen (CGVS p. 19). Zelf indien u zelf niet uw AMKA kon regelen, quod non, bleek u liever uw financiële middelen te investeren in een reispaspoort en vliegtickets dan in het regelen van een AMKA, hetgeen u nodig zou hebben om toegang te krijgen tot de Griekse arbeidsmarkt. Dit toont aan dat u onvoldoende inspanningen heeft geleverd in Griekenland om een leven op te bouwen. Ten overvloede merkt het CGVS ook op dat u wel in staat lijkt te zijn om in België naar een job te zoeken gezien u hierover documenten neerlegde, wat verdere aanwijzing geeft dat u wel degelijk voldoende zelfredzaam zou zijn om dit ook te verwezenlijken in Griekenland.

Betreffende uw gebrek aan goede woning stelt het CGVS dat u onvoldoende inspanningen zou hebben geleverd in Griekenland. U verklaarde zo dat u steeds in kraakpanden verbleef gezien u geen huur kon betalen (CGVS p. 15). Er werd u echter gevraagd of u enige organisaties of dergelijke trachtte te contacteren om hulp te vragen waarop u verklaarde van niet gezien u er geen kende en u de taal niet sprak (CGVS p. 15,

21). Er kan echter worden verwacht van een persoon die gedurende maanden dakloos is dat deze toch zou proberen om enige hulp in te schakelen. U verklaarde bovendien ook dat u naar een moskee ging waar u zich kon wassen waardoor er redelijkerwijs kan worden aangenomen dat u daar ook om bijkomende hulp zou kunnen vragen (CGVS p. 15-16). Uit niets van uw verklaringen blijkt u voldoende inspanningen te hebben geleverd om uw dakloosheid te remediëren.

Aangaande de problemen die u had met de politie dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen hierover neerkomen op politieagenten die een kraakpand trachtten te ontruimen waar u verbleef of ze u vroegen om verblijfsdocumenten te tonen (CGVS p. 12-13, 21). Dit is onvoldoende ernstig om te concluderen dat u hierdoor een gegronde vrees zou hebben bij terugkeer naar Griekenland.

U verklaarde verder nog dat u leed aan een huiduitslag in Griekenland en hiervoor geen hulp verkreeg (CGVS p. 4, 11, 19, 21). Hierbij is op te merken dat de Griekse ziekenhuizen die u bezocht u vroegen om uw AMKA waarop ze u weigerden te behandelen gezien u er geen had (CGVS p. 19). Er werd u gevraagd of u dan nog andere dingen probeerden om medische hulp te verkrijgen in Griekenland waarop u verklaarde van niet (CGVS p. 20, 21). Opnieuw beklemtoont het CGVS dat u wel de mogelijkheid had om een AMKA te regelen zodat u toegang zou hebben tot medische zorg, maar u simpelweg koos om dit niet in orde te brengen. Voorts is het op te merken dat uw medische problematiek niet dermate ernstig leek te zijn gezien u geen medische problemen aanhaalde bij uw inschrijving in België (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming Nr. IV). Gezien u verder ook geen enkel document betreffende uw behandeling hiervoor in België weet neer te leggen doet dit bijkomende twijfels opkomen over het gebrek aan medische hulp die u zou hebben gekregen in Griekenland.

Daar waar u aanhaalde mentale gezondheidsproblemen te hebben stelt het CGVS vast dat u geen bewijs hierover wist neer te leggen ter ondersteuning van deze verklaringen. Bovendien zou u ook in Griekenland, mits u uw administratie in orde maakt, psychologische bijstand kunnen verkrijgen voor uw vermeende mentale gezondheidsproblemen.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen om een AMKA te verkrijgen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Al deze redenen samengenomen blijkt u bijgevolg voldoende zelfredzaam te zijn om enige periode te overbruggen in Griekenland waarin u uw administratie in orde kan maken.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas weet bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. De foto's van Gaza tonen louter de situatie aan van uw familie in Palestina, maar dit staat los van uw vrees ten opzichte van Griekenland. Uw identiteitskaart, paspoort, UNRWA, Geboorteakte, studentenkaart, universiteitsattest, vaccinatiekaart en foto's van uw familie tonen uw en uw familie hun Palestijnse identiteit aan, maar deze wordt niet door het CGVS in vraag gesteld. De foto's van uw huiduitslag toont aan dat u

mogelijks in Griekenland een huidaandoening zou hebben opgelopen, maar toont niet aan dat u dit opnieuw zou verkrijgen, noch dat er onvoldoende medische hulp beschikbaar is in Griekenland voor u. De foto's van het kraakpand in Griekenland toont aan dat u daar mogelijks bent verbleven, maar dit is louter een momentopname en toont op geen wijze aan dat u geen beter onderkomen zou weten te vinden in Griekenland. De afspraken met een tandarts in België toont aan dat u tandheelkundige hulp kreeg in België, dit weet echter niet aan te tonen dat u geen medische hulp zou kunnen bekomen in Griekenland hiervoor. De afspraak van uw taal cursus en mail betreffende een mogelijke tewerkstelling in België tonen aan dat u voldoende zelfredzaam zou zijn om zowel een taal te leren alsook te zoeken naar werk.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker voert aan dat het gebrekkig onderzoek naar zijn psychische kwetsbaarheid leidt tot schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. *"Verzoeker werd niet (nadrukkelijk) bevraagd over zijn psychische toestand."*

In het eerste middel wordt de schending van het redelijkheidsbeginsel aangevoerd. Verzoeker argumenteert dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat het vertrouwensbeginsel ten aanzien van Griekenland staande blijft in verzoekers situatie. Op basis van de beschikbare en bijgebrachte landeninformatie, op basis van zijn verklaringen en op basis van de bewijsstukken die verzoeker zelf aanbracht, is hij van oordeel dat er voldoende concrete aanwijzingen voorliggen die aantonen dat zijn voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland de drempel van zwaarwegendheid zullen overschrijden zodat hij een reëel risico loopt op onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 EU-Handvest.

Verzoeker verwijst naar:

- (1) Internationale bezorgdheid: alarmerende rapporten,
- (2) Structureel falend asielsysteem middels onder meer de verwijzing naar de problemen inzake (1) de lange wachttijden voor het ADET; (2) AMKA *"De AMKA is essentieel voor (legale) tewerkstelling, inschrijving bij het EFKA, ziekteverzekering, medische zorg, toegang tot sociale diensten, inschrijving bij de werkloosheidsdienst en transacties met overheidsinstellingen. Geen ADET = een ramp."*

Verzoeker stelt en omschrijft dat erkende vluchtelingen in Griekenland in een afhankelijkheidspositie blijven als gevolg van structurele uitsluitingsfactoren, met name

- (1) Huisvesting: dakloosheid,
- (2) Werk: structurele werkloosheid,
- (3) Toegang tot gezondheidszorg: structurele uitsluiting van basisgezondheidszorg,
- (4) Geen toegang tot sociale voorzieningen van de Griekse overheid,
- (5) Taal en integratie: Integratie wordt politiek verwacht, maar praktisch onmogelijk gemaakt,
- (6) Gebrek aan juridische bijstand.

Verzoeker vervolgt en stelt: *"Mocht Uw Raad alsnog van mening zijn dat er géén a priori automatisch risico bestaat voor terugkerende erkende vluchtelingen uit Griekenland, verwijst verzoekende partij naar haar bijzondere individuele kwetsbaarheid waardoor haar voorzienbare leefomstandigheden de drempel van bijzondere zwaarwegendheid zouden overschrijden."* Hij stelt als Palestijns vluchteling kwetsbaar te zijn. Voor Palestijnse verzoekers die reeds in Griekenland een beschermingsstatuut hebben, moet er rekening gehouden worden met een hoeveelheid aan factoren; *"Aan de hand van het model van Caritas kan een individuele balans worden tussen draagkracht en draaglast"*.

In casu argumenteert verzoeker inzake zijn:

- (1) Medische en psychische kwetsbaarheid en verwijst hij naar zijn bijzonder profiel (jonge leeftijd, beperkte cognitieve capaciteiten, psychologische en medische kwetsbaarheid),
- (2) Materiële kwetsbaarheid, met name (a) werkloosheid of gevaarlijke praktijken in het zwart werk & talig isolement, (b) dakloosheid, (c) racisme vanwege de Griekse overheid (politie),
- (3) Maatschappelijke kwetsbaarheid.

In het tweede middel wordt de schending van het recht van verdediging aangevoerd *"door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing"*.

"Gelet op hetgeen vooraangaand werd uiteengezet, stelt verzoeker vast dat de motiveringsplicht werd geschonden. De motivering van verweerder kan niet volstaan om te begrijpen om welke redenen verweerder meent dat verzoeker niet zou terechtkomen in een staat van vergaande materiële deprivatie."

In het derde middel wordt de schending aangevoerd *“van art. 4 handvest EU en schending van art. 3 EVRM”. “Gelet op het voorgaande, is verzoeker van mening dat bij terugkeer naar Griekenland de artikelen 3 EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest worden geschonden.”*

Verzoeker argumenteert voorts dat alle nodige elementen aanwezig zijn om de gegrondheid van het verzoek van verzoeker met betrekking tot zijn land van herkomst, Palestina en meer bepaald de Gazastrook, te onderzoeken en hem op die basis de internationale beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stavingsstukken:

“4. Refugee Support Aegean, Recognized refugees 2025.

5. AIDA, Country Report: Greece 2022 Update.

6. Caritas, Kwetsbaarheid. Naar een gelijke behandeling van kwetsbare vluchtelingen.

7. NANSEN, NANSEN NOTE 2025-3, Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RVV.

8. RvV 16 januari 2025, 320 159.”

2.3. Verzoeker brengt op 21 januari 2026 een aanvullende nota bij.

Verzoeker voert daarin de schending aan van de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel.

“De gevolgen zijn ernstig, zoals:

- Zijn ADET riskeert te vervallen,

- Zijn AMKA-nummer kan worden gedeactiveerd

- Zijn Grieks paspoort kan vervallen,

- Hij dreigt te worden geregistreerd als ‘langdurig afwezig’ in Griekenland, wat kan leiden tot het verlies van zijn verblijfsrecht ...”.

Verzoeker stelt dat de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel minstens vereisen dat verzoeker reeds duidelijkheid zou hebben over de ontvankelijkheid van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker stelt inzake de schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest:

“Doordat de bestreden beslissing verzoekende partij de facto verplicht naar Griekenland terug te keren.

Doordat het Griekse parlement in september 2025 een nieuwe wet stemde die vrijwillige en gedwongen terugkeer naar het land van herkomst versoepeld, zonder dat er waarborgen worden voorzien tegen uitzettingen naar Palestina, waar verzoekers leven en fysieke integriteit onvermijdelijk in gevaar zouden zijn;

Doordat het eenzelfde wet de illegaliteit correctionaliseert en gevangenisstraffen invoert voor eenieder die zonder verblijfsrecht op het Grieks grondgebied verblijft.”

Inzake de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel brengt verzoeker ‘nieuwe elementen’ bij.

In aanvulling op de reeds bijgebrachte informatie brengt verzoeker volgende nieuwe elementen aan:

“Op heden wenst hij eveneens te verwijzen naar

- arrest van 30 oktober 2025 (335 295) van Uw Raad, waarbij een verzoeker in een zeer gelijkaardige zaak de vluchtelingenstatus werd toegekend,

- de intrekking van COI GREECE Assistance to Migrants report van 25 juli 2025 (COI-FOCUS GRECE AIDE AUX MIGRANTS) en de open brief van 19 november 2025 van een consortium aan Griekse middenveldorganisaties,

- het AIDA-rapport van september 2025 over de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland in 2024.

- de binnensijpelende informatie en inzichten over het nieuwe HELIOS+ programma.”

Verzoeker geeft een omstandige omschrijving van de inhoud van deze nieuwe elementen.

Verzoeker meent en motiveert dat hij als Palestijn uit de Gazastrook kan beschouwd worden als vluchteling in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende vluchtelingen.

2.4. Verweerder brengt op 5 februari 2026 een aanvullende nota bij.

Verweerder stelt:

“Op 26 augustus 2025 werd een beroep ingediend tegen de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere eu lidstaat) van 20 augustus 2025. Het administratieve dossier werd u bezorgd op 8 september 2025.

Gelet op artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden u volgende nieuwe elementen ter kennis gebracht:

1. Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS

2. COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>;

3. Country Report : Greece. Update 2024, gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf;
4. Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30> en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0>;
5. Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024, beschikbaar op <https://verwaltungsgerichtsbarkeit.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nachschutzwahrung-in-griechenland>;
6. Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR1425/24 beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112, samenvatting beschikbaar op <https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-35.html?nn=68112>;
7. Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf."

2.4. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer. Verzoeker brengt een bijkomend stuk bij, met name een "Brief gestuurd naar confrater Lahaye door de RSA [...] dd. 16.01.2026".

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*" (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het voormelde eerste lid, 3° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

In casu kan dan ook niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn van vijftien werkdagen is genomen. Blijkens de bestreden beslissing werd het verzoek om internationale bescherming ingediend in België op 24 september 2024 en werd verzoeker gehoord bij verweerder op 4 juni 2025.

Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn

wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt.

Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoeker *in casu* niet aantoont dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen werd.

Een schending van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin kan een schending van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel of van het rechtszekerheidsbeginsel worden aangenomen.

5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 30 oktober 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 29 oktober 2026 (administratief dossier, blauwe map landeninformatie, aanvraag derde landen van 7 april 2024).

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat hij niet meer in Griekenland woont en hij er dus geen domicilie meer heeft, kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die

ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

8. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de grote hoeveelheid ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

11. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

12. Verzoeker, een tweeëntwintigjarige volwassen man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet nadrukkelijk werd bevraagd over zijn psychische toestand blijkt dat hij geen stukken bijbrengt waaruit kan blijken dat hij psychische zorgen nodig heeft, laat staan dat hij in psychische nood verkeert.

Bijgevolg kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

13. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent terecht:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, heeft vernietigd (CGVS p. 12; Verklaring DVZ Nr. 23).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u niet meer over deze documenten zou beschikken. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het de vernietiging ervan vast te stellen.

Echter, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaring dat u niet langer over uw ADET beschikt, dan nog dient het volgende opgemerkt te worden:

*Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het*

Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn (CGVS p. 12; Verklaring DVZ Nr. 23). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.**

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

14. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij wijst op het gebrek aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland in zijn specifieke situatie. Hij benadrukt dat hij stappen heeft ondernomen om zijn verblijf in Griekenland uit te bouwen, maar zonder succes.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen (CGVS p. 19). Daar waar u aanhaalt dat u wel trachtte om hulp te verkrijgen, maar u steeds te maken kreeg met discriminatie weten zulke uitspraken niet te overtuigen (CGVS p. 19). Het is namelijk opmerkelijk dat u al uw administratieve problemen en gebrek aan integratie toeschreef aan uw gebrekkige kennis van de Griekse taal (CGVS p. 15, 16, 19). Echter bleek u, zoals voordien besproken, wel in staat om een volledige procedure te doorlopen in Griekenland om een reispaspoort te regelen (CGVS p. 13, 19; Verklaring DVZ Nr. 23). Dit toont aan dat u wel degelijke mogelijkheden had om te communiceren met de Griekse autoriteiten waardoor er ook redelijkerwijs kan worden aangenomen dat u hier ook toe in staat zou zijn bij andere Griekse overheidsinstanties. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t. Uit voorgaande blijkt dan ook reeds een gebrek aan welwillendheid zich in de Griekse samenleving te pogen integreren.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand en huisvesting, voldoet deze situatie daarnaast niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel

dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Betreffende het gebrek aan tewerkstelling in Griekenland verklaarde u dat u trachtte om naar een interimkantoor te gaan, maar u daar werd uitgelachen en weggestuurd omdat u de taal niet machtig was (CGVS p. 16, 17).

Het is opmerkelijk dat verschillende Griekse interimkantoren u zouden wegsturen louter omdat u de Griekse taal niet kon spreken. Bovendien verklaarde u dat u af en toe wel in het zwart wist in te springen in een restaurant in ruil voor voedsel of wat geld en bleek u ook even te hebben gewerkt in de horeca, hoewel u het gebrek aan een goed loon aanhaalde (CGVS p. 16). Voorts merkt het CGVS op dat u verklaarde geen AMKA te hebben kunnen aanvragen omdat u de taal niet machtig was (CGVS p. 13, 20). Dit is bevreemdend gezien u verklaarde dat andere Palestijnse vluchtelingen dit in Griekenland dit wel wisten te verkrijgen (CGVS p. 13, 20). Toen u hiermee werd geconfronteerd verklaarde u dat zij een advocaat konden inschakelen en deze konden betalen, maar u niet het geld hiervoor had (CGVS p. 13). Er werd u gevraagd of u dan niemand anders kon vragen om u ermee te helpen gezien u wel kon spreken met de restauranteigenaar waar u soms werkte en u bovendien ook naar een moskee ging (CGVS p. 20). U verklaarde echter dat zij u niet konden helpen omdat ze geen tijd ervoor hadden, of ze geen Arabisch konden spreken (CGVS p. 20). Dit is opmerkelijk. Bovendien bleek u wel in staat te zijn om minstens 436 euro te sparen om een reispaspoort en vliegtickets te kopen (CGVS p. 19). Zelf indien u zelf niet uw AMKA kon regelen, quod non, bleek u liever uw financiële middelen te investeren in een reispaspoort en vliegtickets dan in het regelen van een AMKA, hetgeen u nodig zou hebben om toegang te krijgen tot de Griekse arbeidsmarkt. Dit toont aan dat u onvoldoende inspanningen heeft geleverd in Griekenland om een leven op te bouwen. Ten overvloede merkt het CGVS ook op dat u wel in staat lijkt te zijn om in België naar een job te zoeken gezien u hierover documenten neerlegde, wat verdere aanwijzing geeft dat u wel degelijk voldoende zelfredzaam zou zijn om dit ook te verwezenlijken in Griekenland.

Betreffende uw gebrek aan goede woning stelt het CGVS dat u onvoldoende inspanningen zou hebben geleverd in Griekenland. U verklaarde zo dat u steeds in kraakpanden verbleef gezien u geen huur kon betalen (CGVS p. 15). Er werd u echter gevraagd of u enige organisaties of dergelijke trachtte te contacteren om hulp te vragen waarop u verklaarde van niet gezien u er geen kende en u de taal niet sprak (CGVS p. 15, 21). Er kan echter worden verwacht van een persoon die gedurende maanden dakloos is dat deze toch zou proberen om enige hulp in te schakelen. U verklaarde bovendien ook dat u naar een moskee ging waar u zich kon wassen waardoor er redelijkerwijs kan worden aangenomen dat u daar ook om bijkomende hulp zou kunnen vragen (CGVS p. 15-16). Uit niets van uw verklaringen blijkt u voldoende inspanningen te hebben geleverd om uw dakloosheid te remediëren.

Aangaande de problemen die u had met de politie dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen hierover neerkomen op politieagenten die een kraakpand trachtten te ontruimen waar u verbleef of ze u vroegen om verblijfsdocumenten te tonen (CGVS p. 12-13, 21). Dit is onvoldoende ernstig om te concluderen dat u hierdoor een gegronde vrees zou hebben bij terugkeer naar Griekenland.

U verklaarde verder nog dat u leed aan een huiduitslag in Griekenland en hiervoor geen hulp verkreeg (CGVS p. 4, 11, 19, 21). Hierbij is op te merken dat de Griekse ziekenhuizen die u bezocht u vroegen om uw AMKA waarop ze u weigerden te behandelen gezien u er geen had (CGVS p. 19). Er werd u gevraagd of u dan nog andere dingen probeerden om medische hulp te verkrijgen in Griekenland waarop u verklaarde van niet (CGVS p. 20, 21). Opnieuw beklemtoont het CGVS dat u wel de mogelijkheid had om een AMKA te regelen zodat u toegang zou hebben tot medische zorg, maar u simpelweg koos om dit niet in orde te brengen. Voorts is het op te merken dat uw medische problematiek niet dermate ernstig leek te zijn gezien u geen medische problemen aanhaalde bij uw inschrijving in België (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming Nr. IV). Gezien u verder ook geen enkel document betreffende uw behandeling hiervoor in België weet neer te leggen doet dit bijkomende twijfels opkomen over het gebrek aan medische hulp die u zou hebben gekregen in Griekenland.

Daar waar u aanhaalde mentale gezondheidsproblemen te hebben stelt het CGVS vast dat u geen bewijs hierover wist neer te leggen ter ondersteuning van deze verklaringen. Bovendien zou u ook in Griekenland, mits u uw administratie in orde maakt, psychologische bijstand kunnen verkrijgen voor uw vermeende mentale gezondheidsproblemen.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen om een AMKA te verkrijgen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the

pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: <https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ ENGLISH BROCHURE.pdf>).

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar algemene landeninformatie kan dit niet volstaan als dienstige weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen.

Zo verzoeker er in het verzoekschrift wijst op zijn problemen inzake huisvesting, huiduitslag en werk kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zijn verklaringen in wezen herneemt, maar niet *in concreto* aantoont dat hij in Griekenland geen beroep zou kunnen doen op bescherming door de Griekse autoriteiten. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mits verzoeker uiteraard de nodige stappen zet.

De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier dat verzoeker op 30 oktober 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg. Verzoeker vertrok 23 september 2024 uit Griekenland. Verzoeker verbleef aldus elf maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een dergelijk relatief kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Bovendien kan samen met verweerder worden vastgesteld dat verzoeker voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dit blijkt onder meer uit het feit dat verzoeker in Griekenland aan de slag kon bij verschillende werkgevers - zij het in het zwart in een restaurant -, en zelf zijn reis naar België organiseerde en financierde.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Met zijn algemeen betoog in het verzoekschrift dat hij zonder succes verschillende stappen ondernomen heeft om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen, weerlegt verzoeker niet *in concreto* dat hij na het ontvangen van zijn status slechts een beperkte periode van elf maanden in Griekenland verbleef.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland en er gebruik te maken van de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hem bieden.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigen van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de

beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt.

Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonst. Te dezen blijkt dat verzoeker niet de noodzakelijke daden stelden om een AMKA te bekomen die hem toelaat medische hulp te ontvangen. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

15. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

16. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is de verwijzing naar situatie in Gaza niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS